

Arrest

nr. 63 314 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. DE COCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

“De betrokkene verblijft in het rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,10 van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“De “motivering” van de bestreden beslissing luidt als volgt: (...). “De betrokkene verblijft in het rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,10 van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of een geldig visum.” Verzoeker heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om zijn zaak te verdedigen. De heer Minister hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoeker werden opgeworpen of konden worden opgeworpen indien hij daartoe de kans zou hebben gehad. De omstandigheden die door de vreemdeling worden aangevoerd tot staving van zijn aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht. Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag. In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen. In het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wordt zonder meer gesteld dat verzoeker niet in het bezit zou zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten en niet in het bezit zou zijn van een geldig paspoort en een geldig visum. Dit bevel werd echter uitgebracht in uitvoering van de beslissing om de aanvraag op grond van artikel 9bis die door verzoeker werd ingediend ongegrond te verklaren. Deze beslissing is echter aangetast met een absolute nietigheid en kan geen gevolgen ressorteren wegens overtreding hetzij van substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen en/of wegens overschrijding of afwenning van macht. Tegen deze beslissing werd dan ook eveneens een beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing ingediend. Bijgevolg werd huidig bestreden bevel uitgevaardigd op grond van een nietige beslissing zodat ook huidig bestreden bevel nietig dient te worden verklaard. In hogervermelde bestreden beslissing, waarop huidig bestreden bevel is gebaseerd, wordt zonder meer gesteld dat verzoeker niet zou kunnen aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft sinds 31.03.2007. Er dient echter te worden opgemerkt dat uit niks blijkt dat het verblijf in België van verzoeker op enig tijdstip zou onderbroken geweest zijn. Er is geen enkele aanwijzing laat staan bewijs dat verzoeker ooit België zou verlaten hebben en elders zou verbleven hebben. Verwerende partij gaat er derhalve gemakshalve vanuit dat verzoeker sinds 31.03.2007 geen ononderbroken verblijf in België zou gehad hebben, zonder dat hiertoe enige aanwijzing laat staan bewijs bestaat. Men kan zich ernstig de vraag stellen op welke wijze verzoeker zou kunnen aantonen dat hij van 31.03.2007 tot heden van dag tot dag in België is gebleven zonder enige onderbreking. Men kan van verzoeker geen onmogelijke eisen stellen en er dient behoudens tegenbewijs te worden uitgegaan worden van een ononderbroken verblijf. Er anders over oordelen druist in tegen elke redelijkheid en de rechten van verdediging en getuigt geenszins van een behoorlijk en zorgvuldig bestuur. Tevens is hiermee niet voldaan aan de materiële motiveringsplicht en de Wet motivering van Bestuurshandelingen. Ook wordt hiermee aan verzoeker eisen gesteld die in geen geval in overeenstemming kunnen zijn met de instructies dd. 19.07.2009. Tevens dient hierbij te worden vastgesteld dat verwerende partij bij het beoordelen van deze verblijfsvereiste zonder meer geen rekening houdt met bepaalde stukken van verzoeker en ook onterechte opmerkingen maakt omtrent bepaalde stukken. Zo stelt verwerende partij ten onrechte dat de documenten die verzoeker bij zijn aanvraag voegt en die dateren uit 2003, 2004, 2005 en 2006 documenten zouden zijn die betrekking zouden hebben op zijn verblijf in Nederland. Verwerende partij miskent hierbij echter duidelijk de verklaring van Interdal BVBA, gelegen te 9240 ZELE, Spinnerijstraat 4, dd. 19.02.2006, alwaar verzoeker zich heeft aangeboden als werknemer. Tevens miskent verwerende partij de CT-schijf van het UZ GENT waarop duidelijk melding wordt gemaakt van een onderzoek dat bij verzoeker is uitgevoerd op 14.06.2006. In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt dateren deze stukken wel degelijk uit 2006 en hebben deze geenszins betrekking op het verblijf van verzoeker in Nederland, doch wel in België, zodat verzoeker wel degelijk bewijst dat hij voldoet aan de verblijfsvereiste. Ook dit vormt dan ook een inbreuk op de regels van behoorlijk en zorgvuldig bestuur, de materiële motiveringsplicht, de Wet motivering van Bestuurshandelingen, de instructies dd. 19.07.2009, alsook elke redelijkheid en de rechten van verdediging. Daarnaast dient ook te worden vastgesteld dat verwerende partij zonder meer stelt dat verzoeker de andere prangende humanitaire omstandigheden niet zou aantonen. Verwerende partij legt hierbij zomaar de bijgevoegde stukken naast zich neer, ni. Verscheidene attesten van het volgen van een cursus maatschappelijke oriëntatie, diplomawaardering, volgen educatief programma inburgering, lijst familieleden en identiteit van de personen waar verzoeker inwoont, het arbeidscontract,... Hieruit blijkt wel degelijk dat verzoeker zich in een prangende humanitaire situatie bevindt. Verwerende partij begaat tevens een inbreuk op bovenvermelde aangehaalde artikelen waar zij stelt dat de lijst met de gegevens van familieleden van verzoeker die in België verblijven en bij wie verzoeker inwoont op zich niet zou verklaren waarom dit feit op zich een reden tot regularisatie vormt. Het behoeft echter geen toelichting om te begrijpen dat het feit dat verzoeker reeds zo lange tijd bij deze familieleden samenwoont een prangende humanitaire situatie op grond waarvan eveneens de regularisatie wordt gevraagd. Het zou onmenselijk zijn om verzoeker te scheiden van al deze familieleden en terug naar zijn land van oorsprong te sturen alwaar hij geen enkele band meer heeft.

Ook de opmerking van verwerende partij dat het verwantschap niet wordt aangetoond maakt duidelijk een inbreuk uit op bovenvermelde aangehaalde artikelen. Verzoeker heeft heel duidelijk de identiteit van de familieleden omschreven met vermelding van de graad van verwantschap, zodat alles heel duidelijk te controleren is. Er mag van verwerende partij toch een minimum aan onderzoek verwacht worden. Verwerende partij is ook tegenstrijdig waar ze stelt dat de lokale verankering van verzoeker, hoe goed deze eventueel ook moge zijn ("betrokkene staat die aan de hand van een attest van werkbereidheid en een arbeidsovereenkomst" (citaat)), niets afdoet aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009. Nochtans zijn deze voorwaarden zoals gesteld in de instructies dd. 19.07.2009 geenszins limitatief en wordt er voldoende ruimte gelaten voor een ruimere toepassing waaronder de rubriek "andere prangende humanitaire situaties". Ook op dit punt omvat de bestreden beslissing dan ook een inbreuk op bovenvermelde aangehaalde artikelen. De middelen zijn derhalve onder meer gebaseerd op de schending van de elementaire rechten van de Mens, de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet motivering van Bestuurshandelingen en op de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd. 19.07.2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie."

2.2. De betreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten van 15 maart 2011. Verzoeker betwist het motief van het betreden bevel niet. Verzoeker richt het middel tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Verzoeker diende op 31 maart 2011 een beroep tot nietigverklaring in tegen voornoemde beslissing, zaak gekend bij de Raad onder nr. 69.263. Bij arrest nr. 63 313 van 17 juni 2011 werd dit beroep verworpen. Het middel is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC